



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi**

**Puente, Luis de la  
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-43347**

ceptionem: non enim ego temporis mei iacturam  
facere volo, sicut tu facis, moriens quotidie sine  
vlla, aut parua spe fructus. Deuste alliciat tra-  
harque, vt potest. Amen. Has scribo quartanæ Pa-  
roxissimum expectans, vt tibi persuadeas me tui  
non esse oblitum.

S A I I S se prodit Sancti huius viri charitas, si-  
quidem humor ille Quartanæ Febris qui vel dum  
incipit se mouere, ad eò solet cor affligere non tã-  
tũ potuit, vt ipse ouis perditæ curã deponeret; sed  
arrepto calamo sententias ad eò efficaces scripse-  
rit, ad eam Christi Domini gregi restituendam;  
morbi enim non faciunt huiusmodi viros, negli-  
gentes, sed compatiens, nam etiam proprij cor-  
poris cõmoditatem deponunt, & calcant, prepter  
spirituale proximi bonum, vt supra est dictum.

## §. II.

**A**LTERI cuidam Dominæ valde Nobili *Salmãticæ*  
(quæ à tenera ætate mundo renunciãas am- *1. Aug. 74.*  
plexa fuerat Institutum Monialium Carmelitarũ *D. Casilda.*  
Discalceatarum) scripsit, docens viam & ratio-  
nem fructum capiendi, multumque proficiendi in  
eo statu.

C V M sæculum deserueris; abieceris procul-  
dubio affectus eius, ac desideria, amoremque eius ti-  
tulum, ac honorum; & conuerteris ad eos, qui  
sunt in domo Dei, tanquam eius iam domestica,  
qui splendidiore sunt, ac iucundiores illis. Quã-  
obrem nec *nobilem*, nec *magnam* cõpellabo, si qui  
de studes parua esse in oculis tuis; nec *Reuerentiã*:  
quia, si apertos illos habes: aduertes, contemp-  
potius



„ potius tibi deberi: sed *Fœlicem* dicam, quæ talis  
 „ existens, gratiam inueneris in oculis Dei altissi-  
 „ mi, qui te ad tuas delicias, dulceq; solatium elegit  
 „ tanto oblato fauore, vt non possis de eo dubitare,  
 „ educēs te à sæculi strepitu, & occupationibus, quæ  
 „ te diuississent, & à dulcissima cū eo familiaritate  
 „ separassent, ne posses ea continuò gaudere: idēq;  
 „ adeo in conspectu totius mundi, vt plenus ille sit  
 „ testibus excelsi huius beneficij. Superest igitur, vt  
 „ cū sis à multis occupationibus expedita, causam  
 „ & finem eius benè intelligas; desq; operam, te  
 „ gratia hæc in anima tua sit otiosa. Quod si querat,  
 „ in quo debeas maximè eminere? dico: in te valde,  
 „ valde, valde humiliando. Ne existimes, te aliquid  
 „ proficere: nisi te omnium minimam reputer: nihil  
 „ enim honorabilius est in creatura, Christum D. N.  
 „ agnoscente; quàm quòd eidem sit in re aliqua fi-  
 „ milis. Et vix aliam inuenies, in qua magis ille sibi  
 „ complaceat; aut magis referat remanentes  
 „ præcedentis amplitudinis tuæ odores; aut  
 „ magis nunc tibi expediat, quàm hæc: ideo-  
 „ que Christus D. N. qui, quæ Deus est, no-  
 „ stram nouit imbecillitatem, viasq; nostræ per-  
 „ ditionis, & aptissima eius remedia valde seriò (vt  
 „ S. August. aduertit) commendauit, vt disceremus  
 „ ab ipso, quòd *humilis esset corde*. Humilitas in ver-  
 „ bis ac cæremonijs seu moribus, quibus mundus de-  
 „ cipitur, facilè obtinetur: at cordis, quæ Deo pla-  
 „ cet, tardiùs & magna adhibita cura. Cum igitur  
 „ Religionem sis ingressa, vt studeas illi placere:  
 „ certò tibi persuadeas, tunc temaxime placitu-  
 „ ram, cū omni tuo conatu contenderis precio-  
 „ sam hanc margaritam comparare: nec ego de-  
 „ sistam



sstam te iuuare, donec illam obtineas. Non  
 plura cum sermonem de Creatore habenti, graue  
 sit de creaturis loqui. Hæc prudens hic vir scri-  
 psit, bene conscius, quod nobiles, & illustres hu-  
 ius mundi, cum statum religiosum amplectuntur,  
 nisi singularis excellentiæ cupiditatem frenent,  
 non possint in statu perfectionis, quam profiten-  
 tur, proficere, cuius fundamentum est cordis hu-  
 militas. Sed quoniam etiam ij, qui orationi in-  
 cumbunt, faciliè hæsitant ob ariditates, & distra-  
 ctiones, & ob nimias solatiorum anxietates, hanc  
 illorum nimietatem, magna cum prudentia cor-  
 rexerit scribens ad grauem quendam Religiosum  
 in hunc modum. Pax Dei, quæ omnem exsupe-  
 rat sensum, sit cum V. R. quæ pondus est & tran-  
 quillitas, quam Deus ventis imponit exsurgen-  
 tibus in Iustos, descendentes cum Christo in  
 mare; & nunc, etiam in tuo corde agitantur;  
 sed non te deseret idem Dominus, qui fecit pon-  
 dus ventis. Non vellem videre te profectus tui,  
 & spiritualium internorum sensuum adeò cupi-  
 dum, vt ex eorum desiderio turbari te patiaris;  
 pacisq; & internæ quietis iacturam facias; scri-  
 ptum est enim: depone concupiscentiam, & in-  
 uenies requiem. Pone finem desiderijs, nisi velis  
 torqueri. Quod nisi feceris, ipsamet desideria  
 tui erunt carnifices; & instrumenta, quibus Dæ-  
 mon plures tibi adferet turbationes, & molestias,  
 quàm sint in aère atomi: Renunciaisti sæculo? de-  
 sere omnino: Abiecisti res temporales? abijce  
 & earum cupiditatem: ingressus es militiam  
 Christi? ad conflictum, & pugnam te prepara: &  
 a proposito tibi gaudio, sustine crucem, confusione  
 C c contem-

Salmanti-  
 ca 28. Ian.  
 1574. Ad  
 P. F. Ioan-  
 nem Ca-  
 strium,  
 Ordinis S.  
 Augusti-  
 ni, Eldana  
 manenti.

a He 12.2



„ contempta. Cupis proficere, tuæque Orationi be-  
 „ nè attendere, vt placeas Deo? permittas, te ab eo  
 „ gubernari: & incipias amorem, quem erga illum  
 „ habes, in eo ostendere, quod sis contentus & pa-  
 „ catus, quocunq; modo & via voluerit ille te do-  
 „ cere; & cum eo quod ille dare voluerit, modicum  
 „ aut multum, aut nihil. Et crede certò, te magis illi  
 „ placiturum, si gaudeas & tranquillus sis cum tua  
 „ paupertate, quam diu ille te non eduxerit ex ea  
 „ quàm si obtineres imaginariam tuam celsitatem.  
 „ Satis hæcenus eo modo seruiisti Deo, qui tibi  
 „ placuit: incipias iam eidem vel vnico die seruire,  
 „ quomodo ipse cupit. Estne aliquis, qui velit miti  
 „ grauitò seruire? dicit libellus, qui inscribitur Co-  
 „ temptus Mundi: & ipse Deus per Malachiam, cum  
 „ quodam sensu, quod hunc defectum in suis domo-  
 „ sticis animaduerteteret, dixit: *b quis est in vobis, qui*  
 „ *claudat ostia, & incendat altare meum gratiis?* ne  
 „ internam morum reformationem negligas; nec  
 „ Magistrum ipsum internum, qui sensum ingerit,  
 „ quid sequendum, quid fugiendum, & quid etiam  
 „ tolerandum sit. Obedias exactè; esto vniuersum  
 „ abnegationis propriæ voluntatis amator: com-  
 „ mittas verò ipsi Deo proprium tuum profectum,  
 „ vt pro libitu suo internum tibi sensum aut mitras,  
 „ aut subtrahat: hoc enim solo nunc opus habes:  
 „ nec verearis, præsentis defectus non spontaneos,  
 „ fore impedimento: siquidem præteriti, cum essent  
 „ maiores, non impediuerunt, quò minus ad bo-  
 „ num, quod nunc habes, perducereris.  
 „ ALTERVM verò illud quod te reddit in-  
 „ quietum, dico esse manifestam hostis tentatio-  
 „ nem: quod cupias mutare locum, quem habes  
 „ ab O-

b Malach.  
 10.



ab Obedientia tibi assignatum: donec ab eadem alius constituatur. Reuoces tibi in memoriam, quid Angelus dixerit S. Ioseph, cum Dei nomine iuberet, eum *c accipere puerum & matrem eius, & fugere in Aegyptum*: addidit enim; *13. & esto ibi vsque dum dicam tibi*: quod ille exactè præstitit, manens ibi donec idem Angelus iussit redire in terram Israël. Esto ergo quietus; & solacium tuum habeas cum Iesu & Maria, quibus nec tu es melior, neque Eldanenses sunt peiores Aegyptijs. Et adhuc apertiùs se prodit tentationis inordinatio, quam ostendit labor discurrendi per pagos, per vicus, & Castella, cui Exercitio Christus Dominus noster dedit initium. Ne existimes parui tibi constiturum fructum animarum, qui constitit Christo proprium sanguinem: nec potes maius aliquid præstare, quàm quòd tibi ipsi moriaris: nam grano mortuo pro-mittitur mediocris aut multus fructus. Et ideò, qui profitemur seruire Christo, exiguum, aut nullum ex laboribus nostris fructum percipimus, quia nec mundo, nec nobis ipsis mortui sumus.

HÆC P. Balthassar valde oportunè scripsit pro ijs, qui & orationi, & iuuandis animabus se tradunt: paucis enim verbis docet eos præcipua puncta, ad proficiendum in utroque capite.

ALIAS quoque literas dedit valde spirituales ad quendam Societatis Patrem, conquerentem de ariditate, & varietate cogitationum, quibus in Oratione impediabatur. sic autem dicit.

Cc 2

NE SCIO



Metina. 21. „ NESCIO cur de ariditate conqueraris, quam  
 Iulij 1567. „ non ostendis in tuis verbis, sed fertilitatem & fec-  
 ad P. 10a. „ cunditatem magnam: quam si Dominus noster  
 Secium. „ abscondit, non tamen eam subtrahit; sed occasio-  
 „ nem & periculum eam amittendi. Ad puncta po-  
 „ tuiffem non respondere, cum apud te habeas tuum  
 „ Moysem, cui Dominus noster tam multa loqui-  
 „ tur, & quidem non belli aut pugnae, sed pacis, sibi  
 „ & multis alijs, quasi vni illorum, de quibus Da-  
 „ uid: *Suscipiant montes pacem populo*. Sit benedi-  
 „ ctus, qui aded te dicit. Sed quoniam id cupis di-  
 „ cam pro tuo solatio, quod mihi occurrit, etiam  
 „ eo non opus habeas.

„ AD primum, quod est maximè molestum, pu-  
 „ gnam scilicet variarum cogitationum, dico: in-  
 „ ternam amaritudinem ex eis prouenientem, omni-  
 „ posse ex parua cum voluntate Dei confirmare, &  
 „ cuius manu, & pugna, & pax debent patienter, &  
 „ cum gratiarum actione suscipi: & ubi amor cre-  
 „ cis locum habet, libentiùs pugna accipitur. Con-  
 „ feret etiam quod Parisiensis Doctor dixit: facien-  
 „ tem in hac pugna, quod debet, maius habere me-  
 „ ritum; quam si iuxta suum palatum se cum Deo  
 „ oblectaret. Accipias pro Excitatorio, & stimulo  
 „ conuertendi te ad diuinam Maieftatem id ipsum,  
 „ quod nos inuadit, & conatur ab eo separare; cum  
 „ quibusdam amorosis & dulcibus querelis dicens  
 „ d Psal. 43. „ *Cur obliuisceris inopia nostra, & tribulationis no-*  
 „ 24. „ *stra? e vsq; quo Domine obliuisceris me in finibus*  
 „ c Psal. 12. 1. „ *vsque quo auertis faciem tuam à me? quam diu po-*  
 „ *nam consilia in anima mea dolorem in corde meo per-*  
 „ *diem?* Memineris, deprauatam nostram naturam  
 „ multis occasionibus & stimulis indigere, quibus  
 „ impela



impellatur ad conuersionem ad Deum suum; & tenerrimorum viscerum diuine Maiestatis, quibus illos mittit, aut permittit, vt nos ad suas portas contineat, multiplicans huiusmodi pulsus & clamores non in anno semel, aut in mense, aut in die; sed omnibus vitæ momentis. quod si hoc Exercitium progrediatur, vt oportet: ambulabis in præsentia Domini, quem desideras, licet non tuo modo, sed ipsius Domini: quod si ipse Dominus, non verò tuum solatium in causa est, vt eius diuinam præsentiam optes: quidquid ipse constituerit boni consulens, & optimum reputabis. Hæc ipsa præsentia adiuuabitur, si non neglexeris, quo ad fieri poterit, aliquid eorum, quæ præscripserit Obedientia; nec te mortificare prætermiseris: neque enim absque aliquo horrore crucem aspiciamus, nisi propter ipsum Deum: & quoniam sensum & dolorem, quem illa adfert, nulla re alia melius temperatur, quàm eiusdem memoriâ: si studium te mortificandi esset continuum, ipsemet amor propius ad hanc memoriam extimulabit, tanquam vulneris remedium, quod mortificatio in tua anima efficiet. Et pro animabus dolatione & expolitione indigentibus, optimus modus, meo iudicio, est, ambulare in præsentia Dei: acquiritur enim sine magna difficultate, ita vt etiam rudiores intelligere illud possint: id quod curandum nobis est in omnibus virtutis exercitijs, vt factibilia esse ostendantur: eius verò fructum copiosum experietur breui anima, quæ modo illo vtetur. quod totum intelligo, nisi Dominus noster peculiare alios modos maioris emolumenti tibi ostenderit: tunc enim audiens eius vocem, non deberes cor tuum obdu-



obdurare. Sed quādiu De<sup>o</sup> humanis industrijs dat  
locū, bonū consiliū est illas arripere, quæ maiori  
celeritate ipsa ligna, cortices, & radices, disturbat  
quæ quisq; in se sentit. Et sic respōsum est ad vitio-  
que punctū insinuatū: pro Oratione q̄ cupis, vide-  
ris benè tetigisse punctū, vt sc. importunè iustes  
pud Dominū, vt eā doceat; & nisi destiteris, ex tē-  
pore obtinebis, q̄ optas: est enim donū Dei, quod  
humilibus datur. §. III.

**S**ED quoniā aliqui, dū humilitatē sectātur, in-  
cidunt in pusillanimitatem, subiiciā hic alia  
Epistolā ad aliū P. Societatis, qui ad ipsum P. Bal-  
thassarē scripserat, se valde abiecto esse animo ob  
suos proprios defectus: quorū causa existimabat  
Deū procul à se recedere: quāvis subiecit, se non  
posse sibi persuadere, q̄ se Deus tā diu subtraheret,  
anxiè ipsum quærenti: quod eū non amaret; sed vt  
sic ille imbecillitatē suā agnosceret; aut vt eius fe-  
delitas verè probaretur. Ex quibus vltimis verbis  
occasionē accepit P. Balthas. ad hæc illi scribēda.

O quā fuerunt mihi grata dulciāq; illa verba,  
cū omni sua deductione! Cū illud audiui, intra  
me ipsū dicebā: adhuc qui hoc habet, solatiū ha-  
bet; & qui talē gloriā dat Deo, solidū quid habet in  
eo, q̄ offert. Apud me certū est, Deū esse tecū, & eo  
placere sibi in tuis obsequijs; & cum ijs omnibus,  
qui veteri vita deposita, nouam amplectuntur, quæ  
est secundū diuini spiritus veritatē, eo modo quo  
possunt: etiā si mille imbecillitates, & plures er-  
rores, quā sint capilli, admisceantur: Verum est  
quidē, non oēs hoc agnoscere: ideoq; aliud est, il-  
lud sentire; aliud, habere: distantq; hæc à se im-  
cem, sicut Coelū à terra. De duobus illis discipulis  
iā lapsis in die Resurrectionis euntib; in Emaus

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.

S. L. 111.